

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Aetio. 159.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

audes, idcirco ad peccandum progredere, tanquam omino sanitatem adepturus: verum illud scito, primum quidem multos, nec pœnitendi quidem spatium habuisse, ut qui inter ipsa flagitia pœnas persoluerint. Deinde pœnitentiam diuturno tempore vitia curare solere. Nam & laboribus, & ieiunio, & vigilia, & elemosyna, & precibus, atque omnibus id genus rebus opus habet, ut contracta vulnera sanentur. Tertio illud cogitandum est, quod, etiamsi perfanentur, tamen morbum cicatrix prodir. Neque enim idem est integrum corpus, & sanatum, nec idem vestis integra & discissa: etiamsi alioqui artificio quodam eo adducta esse videatur, ut scissio non facile deprehendi possit. Atque ut etiam in pristinam pulchritudinem asseratur, non tamen leuiter, ut dixi, asseritur, sed cum innumeris laboribus, & luctibus ac tormentis, quæ anima ea, quæ in peccatum prolapsa est, sibi ipsi accersit.

Eidem.

158.

Fides, vir eximie, operibus potius quam sermonibus prædicari debet. Quodque hoc verum sit, tum externi testantur, cum aiunt, Sermone monstrat clarius, quod vult, opus: tum etiam efficacius Apostolus his verbis, Confitentur se nosse Deum, factis autem negant. Denique diuinum oraculum clamant, Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longè est à me. Frustrà autem colunt me. Ex operibus enim, ac non ex sermonibus, ea, quæ abdita sunt, indicari debent.

ΑΕΙΟ.

159.

Quo tempore Madianitæ Hebræis, quibus diuinum auxilium Imperatoris loco erat, occurrere constituerunt, de callidi cuiusdam viri consilio armis & machinis ac viribus & robore valere iussis (audierant enim ne Aegyptiis quidem hæc profuisse) pulchras & elegantes puellas non armis instructas, sed ornatas & excultas

ιδὸ πολλοί, ἔδὲ μετανοίας ἔχον κηρόν, ἐν αὐτοῖς τοῖς πλημμελίμασι δίκλι ἀπαυτηθέντες. ἔπειτα δὲ ὅτι ἡ μετάνοια πολλῶ τῶ χρόνῳ θεραπεύειν εἴωθε τὰ πάθη, καὶ γὰρ πόνων χρεῖα, καὶ νηστείας καὶ ἀγρυπνίας, καὶ ἐλεημοσύνης, καὶ εὐχῶν, καὶ πάντων τῶ ποιῶτων, ἵνα θεραπεύῃ τὰ παραλαβόντα τραύματα. βίτον ἔνοον χεῖρ, ὅτι καὶ θεραπεύῃ, ἢ ἐλὴ ἐλέγχει τὸ πάθος. ἔ γὰρ ταῦτον σῶμα ἀκέραιον καὶ περὶ ερπευμένον. ἔδὲ ταῦτον ἰμάτιον ἀργαῖος καὶ διεργημένον, καὶ δοκῆ τεχνικῆ πνὶ εἰς τὸ μὴ ῥαδίως ἐλέγχασθαι ἢ χθαμῆ εἰ δὲ καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον σπουδαία καὶ κέλλος, ἔχ ἀπλῶς, ὡς ἐφίω, σπουδαίαται, ἀλλὰ μετὰ μυρίων πόνων καὶ θλίψεων, καὶ πικρῶν, ὡν ἑαυτῆ ἔπιφέρει ἡ ἀμαρτία (σασα) ψυχή.

Τῷ αὐτῷ.

ρη.

Τῷ πίνῳ, ὡ θαυμάσιε, τὰ ἔργα μάλλον, ἢ οἱ λόγοι κηρύττειν ὀφείλεις. καὶ ὅτι τῶ ἔστιν ἀληθές, εἰ μὴ ἔξωθεν φασι, τὰ ἔργα δείξει τῶ λόγων σαφέστερον. ὁ δὲ σπουδαῖος δραστηάτερον, θεὸν ὁμολογῶσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀνοῦται. θεὸς δὲ χρησμός βοῶν, ὁ λαὸς ἔπος τοῖς χεῖλεσι με τιμῶν, ἢ δὲ καρδία αὐτῶ πόρρω ἀπέχει ἀπὸ ἐμοῦ. μά τιμω δὲ σέβονται με. ἔκ γὰρ τῶ ἔργων, ἀλλ' ἔ τῶ λόγων τὰ λατρεύονται ἐλέγχεται ὀφείλει.

Αεπίφ.

ιβ.

Ὁσωνίκα οἱ μαδλιναῖοι ὑπαντάσαι τοῖς ἑβραίοις ὑπὸ θείας συμμαχίας στρατηγευμένοις διέγειρασθαι, τότε δὲ ὑπὸ δυνῶ ἀνδρῶν συμβεβηυθέντες, ὅπλοις τε καὶ μηχανήμασιν, ἀλλή τε καὶ ῥάμη χάρειν φερασάτες ἐπιωθαντο γὰρ μὴδ' ἀγυπτοῖς ταῦτα σιωπετελέκειν, χάρας εὐμάρφους ἔχ ὅπλι.

ἔχ' ὀπλίσαυτες, ἀλλὰ καλλωπίσαι-
 τες ἐξέπεμψαν ὅτι τὸν πόλεμον ἴδε-
 σαν γὰρ ἄλλως ἢ ἄνωθεν ῥοπιῶν αἰ-
 τῆς οὐκ ἀπιστομήλου, εἰ μὴ εἰς πορ-
 νείαν, εἴτ' ἐκείθεν εἰς εἰδωλολατρίαν
 ὀλιγοθύσιον. πέφυκε γὰρ τὰ μέγιστα
 τῆς πλημμελημάτων ἐκ βραχυτέ-
 ρων τίκτεσθαι. αἱ δ' ἐξεληθῶσι, ὅτι ἢ
 μάχην ἠκροβολίζοντο πρὸς αὐτοὺς,
 ξίφος μὲν μὴ ἐπαρόμηναι, μήτε βέ-
 λος, πλὴν δὲ μορφῶν καὶ τὸν κόσμον
 ἀπὸ πάντων πολεμικοῦ μηχανήματος
 πρὸς ἀλλόμηναι, καὶ ποσοῦτον αἰτῆς
 πρὸς αὐτοὺς, ὡς ῥιψαίνας τὰ ὄπλα πρὸς
 χερσὶν ἐκείνων τὸ πρόπομον, ὡς δὲ
 εἶδεν ὁ τῆς ἀρχιερέως υἱὸς μὴ μόνον τῶς
 ἀγαλαίως, ἀλλὰ καὶ τῶς ἐν τέλει ῥι-
 ψαίνας γεγενημένων, καὶ εἰς πορ-
 νείαν ὀρμήσαντας, καὶ πλὴν γείαν ῥοπιῶν
 ἀπὸ τῆς ἀποπλήναι μέλλουσας, πρὸς
 παθίνας, καὶ διχάσις ὀργῆς ἐμπληροῦσθαι
 ξίφος μεταχειρισάμενος, ἕνα τῶν ἐν
 τέλει μετὰ τῆς πεπορευμένης γυναι-
 κὸς ἀνέλε. καὶ ἕπος ἐσησεν, ἔ μόνον
 τῆ νοσήματος πλὴν νομιῶν ὅτι τὰ χέ-
 ρια σπύδουσαν, ἀλλὰ πλὴν γείαν ὀρ-
 γῶν ἰδὲ ἀμαρτήσιας ὅτινε μορφήν
 ἱερασιῶν ἡοῦν πέμπεται, ὁ πλὴν ἀκο-
 σμίας ἐπιμαῶν, ὡς φραττηκῆς εὐκο-
 σμίας πείραν δῶδε, καὶ τῆς ἔστιν ὁ ζη-
 τῆς μαθεῖν ἔστι Φινέες, καὶ ἐξελιάσθη,
 καὶ ἐκόπασεν ἢ ἡραῖσις, καὶ ἐλογίσθη
 αὐτῶ εἰς διχασίαν. ἐπίμνησε γὰρ ἢ
 θεῖα φύσις πᾶν πρὸς αὐτῆς διχάσις ἀ-
 γαλαίνας, καὶ δύο σφαιραῖς πλὴν
 πρὸς ἀνομίαν ἐπιμαῶν.

Ἀγαθῶ πρεσβυτέρῳ ρε.

Ὅτι ὁ θεοφιλῆς Ἀβραάμ ἀφ' ἑνὸς
 χηροῦν ἀπὸ τῆς Περσίδος εἰς τὴν Πα-
 λαστίνην. ἀφ' ἑνὸς εἰς πλὴν Λίγν-
 πον ἦκε, θεασάμενος οἱ ἐν τέλει πλὴν
 σῶντοι αὐτῆς χεῖρας τε καὶ ἀρετῆς
 γυναικείας ἀσπράξασαι, ὡς πὶ φέροντες
 τῶ βασιλεῖ κειμήλιον τιμαλφῆσα-
 ποι, χεταμνύσιν αὐτῶν, καὶ ὁσ' ἀφαι-

ad bellum emiserunt. Perspectum enim &
 exploratum habebant, diuinam opē haud
 aliter ab ipsis abscessuram esse, nisi in stu-
 prum, atque ita in idolorum cultum labo-
 rentur. Sic enim natura comparatum est,
 ut maxima peccata ex minoribus & leuio-
 ribus ortum trahant. Ille igitur ad pugnam
 egressus, aduersus eos velitabantur, non
 gladium vllum, aut telum vllum secum
 efferentes, verum formæ elegantiam & or-
 natum, bellicarum omnium machinarum
 instar obiiicientes. Atque hac ratione ipsos
 vsque adeo superarunt, ut abiectis armis
 palmam eis concederent. Posteaquàm au-
 tem Sacerdotis filius non gregarios dun-
 taxat, verum etiam amplissimos quosque
 clypeo abiecto terga veruisse, atque in for-
 nicationem prorupisse, propterea diuinum
 auxilium iam iamque ab ipsis auolaturum
 esse perspexit, magno animi dolore affe-
 ctus, ac iusta iracundia peresus, accepto
 ense vnum è proceribus simul cum ea mu-
 liere, cum qua stupri cōmercium habue-
 rat, interemit: sicq; non modò serpentem
 morbum atque ad periculosas partes graf-
 fantem, verum etiam diuinam iram, eos
 qui flagitium admiserāt depascentem, cō-
 pressit. Sacerdotij ergo honore affectus
 est, qui huiusmodi obscenitatem excide-
 rat, ut qui imperatoria honestatis experi-
 mentum præbuisset. Atque hæc est huius
 loci, quam tibi exponi postulas, sententia,
 Stetit Phinees, & placauit, & cessauit
 quassatio: & reputatum est ei ad iustitiam.
 Diuina enim natura cum qui ante se diui-
 na iracundia exarserat, sic per duplicem
 eadem flagitiū reprefferat, honore affectit.

Agatho Presbytere. 160.

Quo tempore Deo charus Abraham
 ob diuinum quidem oraculum in Palæsti-
 nam, ob famem autem in Aegyptum per-
 rexit, proceres uxorem ipsius pulchritudi-
 ne ac muliebri virtute fulgentem conspi-
 cantes, non secus ac thesaurum quendam
 summi pretij ad regem ferentes, eam ipsi
 indicant. Atque ipse eam, pudicitia potius